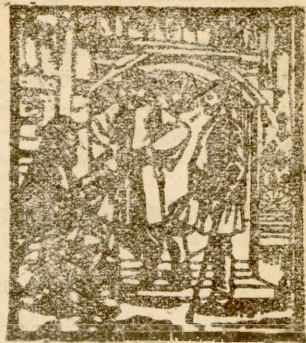

FOAIA POPORULUI

LA MAI VECHI FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Înșă cu poporul
ca să nu rădăcăm...”

Se publica în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
la Foc. Foc. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 6-1946.

Organ al Asociației pentru literatura română și
cultura poporului Român, „Asra”

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 85/A
Tara noastră plătește în sumerar, conform aprobării Nr. 96.046/1942

Salvați copiii

În numărul trecut al ziarului am vădit că pretutindeni în acele părți de țară în care recolta a fost bună sau cel puțin mijlocie s'au format comitetele al căror rost este ajutorarea Moldovei și a celorlalte regiuni în care seceta a distrus toată recolta în cea măsură încât viața sau moartea populației din aceste părți de țară arăta cu totul de ajutorul pe care îl va da sau nu la vreme prin aceste comitete suflul întotdeauna cător la nevoie al populației românești de pe celelalte meleaguri.

Aceia a căror viață este în deosebi primejduită din pricina lipsei de hrană sunt copiii. Oamenii mari sunt mult mai rezistenți. Au fost pe front numeroase situații în care soldații nu mâncau nimic două, trei și chiar mai multe zile. Și rezistau totuși. Și în acest timp mășcăluiau, drumuri lungi, nesfârșite, cu tot echipamentul la ei. Copiii însă nu pot răbda. Le lipsește și rezistența trupului și înțelegerea situației.

Comitetul local pentru ajutorarea regiunilor care au suferit din cauza secetei, a hotărât ca în această acțiune să acorde o deosebită atenție copiilor. Această îngrijire se va da copiilor, după cum vor cere împrejurările, fie înființând acolo cămine și cantine pe care să le aprovizioneze cu alimente colectate sau cumpărate aici din banii donați, fie aducându-i aici și îngrijindu-i prin internatele, căminele și cantinele locale.

Comandantul Corpului 7 Armată a anunțat chiar de pe acum că a trimis să se aducă și va întreține, pe lângă fiecare regiment câte 30 din acești copii.

În afară de aceste două feluri, comitetul a socotit că se vor găsi în cuprinsul orașului și al județului, destule familii care să primească să întrețină unul sau doi din acești copii.

Este adevărat că greutățile de tot felul sunt destul de numeroase și destul de mari. S'au rărit mult casele cu cămări așa de îmbelșugate, cum erau în vremuri normale. O lingură mai mult la masă nu este totuși, pentru destule case, o problemă înspăimântătoare. Totul în această privință este inimă. Mai mult decât de cămară îngrijirea unui copil din Moldova este o problemă de inimă.

În curând vor începe să sosească acești copii. Inimile care simt cu adevărat creștinește și românește sunt rugați să se adreseze pentru

Poezia populară rusească

de prof. N. N. Munteanu

Câte legende și alte povestiri, fie în versuri, fie în proză, nu a plăsmuit poporul nostru prin poezii săi rămași necuroscuți, în care el face aluzie la întâmplări și fapte mai mult sau mai puțin însemnate, puse în seama unor eroi istorici reali sau numai legerdarii? Atât de cunoscutele noastre balade populare sau „cântece din bătrâni”, în care e vorba de figuri eroice din trecutul nostru, ca Negru-Vodă, Dragoș, Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare și Sfânt, Mihai Viteazul, Tudor și mulți alți viteji din lumea mai de rând, sunt producții literare cu care ne mândrim și azi și multă vreme încă și de aici înainte. O astfel de poezie epică populară, cu caracter eroic, de o bogăție mult mai mare ca a noastră, o au marile noștri vecini dela Răsărit, Rușii.

Dacă, pe lângă unele cântece bătrânești, din toată poezia noastră populară, cea care ne caracterizează și ne aparține mai mult, este doina, apoi în poezia populară rusă, acest rol îl are o producție lirico-epică, numită „bylina” sau „starina”, poezie de o mare frumusețe.

Ca și la „cântecele” noastre „din bătrâni”, vorba „bylina” ea singură ne evocă ceva ce s'a întâmplat în vechime. „Bylina” este o vorbă care se derivă dela trecutul cuvântului „byl” (= „a fi”), însemnând o întâmplare care a fost odată.

Cele mai vechi bucăți din aceste renumite byline și ratural că și printre cele mai frumoase, s'a constatat, că au luat naștere prin veacurile 12 și 13, la Kiev, capitala de azi a

Ucrainei, oraș de al cărui nume se știa încă acum o mie de ani.

În epocile următoare poezia de evocare eroică a bylinelor s'a dezvoltat apoi și în alte centre din ce în ce mai variate și mai distanțate. Astfel după invazia tătară, Novgorodul a devenit centrul poeziei populare rusești; orașul acesta era și un mare centru economic. După Novgorod, urmează apoi Moscova pe urmă Petrograd, Smolensk, Tula și Crimeia, Kaluga și Orel. De aici bylinele au ajuns la mare înflorire în Caucaz, în Sibiria și pe la Marea Albă.

Ca oricare din literaturile populare ale popoarelor tinere, și la noi, ca și la Ruși, poezia populară există și azi ea continuă să se dezvolte și să se nască și de aici înainte, cu toată civilizația și progresul tehnic. Unii poeți populari, creatori de byline sunt cunoscuți chiar pe numele lor adevărat. Astfel deseori s'a putut citi prin ziare, că la Moscova înăște, după ce a stat mulți ani în Caucaz, la familia lui Stalin, poeta cântăreașă de byline, numită Krinkova, care pregătește poema „vieții omului de oțel”.

Maxim Gorki a însemnat și el numele a doi creatori de byline, o țărăncă, (din Odesa), și un țărăncuț, (din Nijni-Novgorod) pe care i-a cunoscut el însuși în peregrinările sale.

În Rusia, în timpurile din urmă, și în special în epoca sovietică (după 1917) s'a desfășurat o puternică mișcare, o adevărată campanie de

(Continuare în pag. 4-a)

primirea lor la Comitetul de ajutorare cu sediul la Prefectură.

Moldova este totmai cea regiune care, în durerosul, dar eroicul an 1917, ne-a primit pe toți, cu dragoste și cu durere. De acolo a început apoi, în același an învierea neamului despre care toți dușmanii credeau că e deplin sugrumat. În 1940 tot în Moldova s'au refugiat o mare parte dintre frații noștri din Ardealul de Nord, alungați dela vetre de urgență nedreptului dictat dela Viena. Și au fost bine primiți, adăpostiți, hrăniți, mângâiați în durerea lor.

Astăzi Moldova este cea lovită. Copiii în al căror vine curge sânge din sângele celor care au luptat la Podul-Înalt, la Codrii Cosminului și în atâtea alte strălucite localități, co-

pii bunilor moldoveni dela 1917 și 1940 sunt în primejdie de moarte.

Să-i primim. Să ne deschidem larg sufletul. Să ne înscrinem cât mai mulți pentru a primi sub acoperământul nostru, la masa noastră pe unul din acești copii.

Este o datorie creștinească a tuturor, este o datorie națională a fiecărui român și o datorie de omenească recunoștință a fiecărui român, a noastră a ardelenilor refugiați la 1917 și 1940.

Și nu ne îndoim că și fără acest stăruitor îndemn, din simplul îndemn al inimilor bune, cititorii noștri și alți români de bine vor sortijinți și în acest fel acțiunea de ajutorare a regiunilor bătute de secetă.

P. S. Dorini

Căminele sătești

Oricât de încet se face așezarea păcii în lume, se poate spune că oamenii mari cari conțuc destinele popoarelor se străduiesc să așeze temeinic această pace. Și cu dânsa, pentru oricare om, altfel de probleme se pun, decât în vreme de războiu. Altfel își prinde omul rostul trebii, altfel își înoadă fiul gândului. Și în gospodăria sa personală și în gospodăria satului sunt multe de făcut, fie în cele stricate de războiu, fie în acelea rămase în urmă din cauza războiului, fie chiar, din acele la care omul n'a gândit mai înainte, dar le a văzut, frumusețe și bune, pe unde l-au purtat vitregiile vremurilor. Și, Doamne! câte lucruri frumoase s'ar fi putut face, în timpul acesta atât de lung folosit numai pentru distrugere.

În toată această lucrare însă, este nevădit ca omul să plece chiar dela sine: El trebuie să devină altul, cu o înțelegere mai deosebită a rostului vieții pe pământ.

Și unde să-și facă ucenicia aceasta care va dura chiar cât însăși viața lui pământescă? Sigur că școala și biserica îi pot folosi mult, dar nu atât cât are nevoie și mai ales dacă nu le cercetează. Școala însă este creată anume pentru copiii cari cresc, ca să primească învățatură, iar biserica primește la sânul său pe tot omul, mic sau mare, rău ori bun.

În afară de acestea mai rămâne și Căminul sătesc, loc potrivit în care oamenii se pot forma unii pe alții, în care au loc potrivit și tineri și bătrâni și în care se pot pune la cale cele mai bune planuri, urmărindu-se aplicarea lor, în gospodăria particulară sau în gospodăria satului.

În felul acesta Căminul sătesc umple un gol simțit în viața satului; el rămâne primul ajutor atât al Școlii cât și al Bisericii.

Pentru ca să aibă însă cât mai mulți sorți de izbândă, ar trebui ca aceste Cămine să-și înșăpă ființa, nu prin lucrarea preotului sau a învățătorului, ci prin chiar lucrarea unuia sau unor fruntași ai satului, cari să-și facă din aceasta un punct de onoare. Să aibă asolo o gazetă pe care să o citească și chiar o mică bibliotecă. Cu vremea se va vedea dela sine ce mai trebuie și toate vor veni la timp, pe măsură ce li se simte nevoia: un cor, o echipă de jocuri, teatru ș. a.

Sigur că rolul preotului și al învățătorului...

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru suflet

Sub steagul Astei

Pentru trup

Pe urmele Domnului

Invățătură și credință

Răvnoțitorii spun adeseori că toată credința este nelămurită și că numai prostii cred. Adică o minte luminată nu are nevoie de credință. Ea află adevărul singură și singură se descarcă în toate.

Oamenii aceștia nu sunt tocmai cei mai luminați. Cei mai luminați dintre oameni s'au ridicat întotdeauna și la înțelegerea credinței în Dumnezeu. Filosofii cei mari, învățații de seamă credeau în Dumnezeu. După spuselor lor numai după învățătură ne desprindem de Dumnezeu; învățătura multă ne apropie de El. Și într'adevăr așa este. Uitați-vă în stân-ga și în dreapta și vedeți cine hulește pe Dumnezeu. Oamenii așezați, cu învățătură temeinică, nu fac acest lucru. Fac așa ceva numai acela, care nu are nici o legătură cu nasul prin apropierea învățăturii, s'au spoiț puțin ca ea și și socotesc mintea drept cea mai luminată de pe suprafața pământului. Chibritul înțelepciunii lor socotesc și că luminează mai bine decât soarele înțelepciunii și al măreției lui Dumnezeu. De aceea nimănui nu i se potrivește atât de bine ca acestor oameni cuvintele Sfântei Scripturi: „Zis-a nebunul în inima sa: Nu este Dumnezeu”. Și tot lor li se povestesc alte cuvinte ale Sfintei Scripturi: „Înțelepciunea oamenilor este nebunie înaintea lui Dumnezeu”.

Pentru creștinul adevărat, creștinul smerit, mai presus de înțelepciunea omenească este aceea a lui Dumnezeu. Învățătură lumii nu este un lucru rău. Ea este însă bună sau rea după cum este întrebălnțată, spre mărirea lui Dumnezeu sau spre hulirea lui. Așa după cum un cuțit este bun în mâna unui medic chirurg, care operează spre vindecarea unei boale și este rău în mâna unui criminal care îl întrebuințează spreuciderea semenilor.

Părintele Ilie

CITITI ȘI RĂSPANDIȚI
FOAIA POPORULUI

Foișoară

Poveste

de Oaisifor O. Burcea

Intr'un sat trăia un om care-și iubea, mai mult ca orice, nevasta lui. Era însurat de vreo șapte ani și n'avea nici măcar un singur copil, și apoi noi știm că prin copiii dela o casă se arată și dragostea lui Dumnezeu către acea casă.

Omul de care vă spun aici deși lucra cât niciun altul nu putea să lucreze, totuși el singur cunoștea că Dumnezeu nu-i dădea atât cât el se trădea. Ce să fi fost!? Nevasta lui, fu noasă cu niciuna din sat, era cam în joacă. Și, ca să vă spun și mai bine, ea se cam iubea și bărbatul ei n'o înțelegea. Știate, știuse bine să i

zure încrederea. Intr'o zi ea se făcu bolnavă și-i spuse bărbatului ei, până când nu-i va aduce apă cu ulciorul tocmai dela izvorul cutare, — un izvor foarte depărtat, — drum de două sau trei zile, ea nu se va face sănătoasă. Bărbatul, ca omul ce-și iubește nevasta și se încrede ziselor ei, luă ulciorul și plecă la izvorul ce i se spusese.

După un drum de o jumătate de zi, întâlni pe un moșneg lovit de multe prăguri, într'un cuvânt sfătos. Firea moșnegului de a descosea pe cineva o vedem și aici. La întrebarea moșnegului:

— Ce lucruri te-au pus pe drum, tinere? răspunsul i-a fost acel pe care toți îl ghicim:

— Merg să aduc apă nevastei, dela izvorul știut, că bună e de leac.

Comunicări dela „Astra Centrală”

În vederea elcătuirii unui program de activitate pentru viitorul apropiat Prezidiul „Asociațiunii” a convocat pe ziua de 16 Septembrie a. c., în Sibiu pe reprezentanții despărțămintelor central-județene din județele: Alba, Bășov, Ciuc, Făgăraș, Hunedoara, Târnava mare, Treiscaune și Sibiu la o consfătuire la care au participat președinții sau vice-președinții despărțămintelor sus amintite.

Consfătuirea a fost prezidată de d. președinte Dr. Iuliu Moldovan, asistat de d. vice-președinte reprezentativ Dr. Gheorghe Preda și de d. membru al comitetului central Dr. Iosif Stoichița.

Di președinte și d. vice-președinte Dr. Gh. Preda au expus scopul acestei consfătuiri, dând informațiuni și explicațiuni amănunțite privitoare la programul de activitate culturală a „Asociațiunii”, în colaborare cu guvernul, care a acordat tot sprijinul în reluarea acestei activități statutare.

Tinându-se seama de împrejurările și vremurile noi, d-nii reprezentanți ai despărțămintelor susamintite și-au expus fiecare părerea asupra relațiilor date mai sus, arătând în același timp situația reală din despărțămintele respective și aprobând întru toate programul prezentat de Prezidiul „Astei”.

Punctele principale din programul stabilit au fost următoarele:

1. Organizarea de cursuri și școli țărănești;
2. Organizarea de cursuri și școli pentru muncitori;
3. Organizarea de cursuri pentru meșteriși;
4. Organizarea de cursuri pentru neștiutori de carte;
5. Bibliotecă la sate și orașe;
6. Răspândirea publicațiilor „Astei”;
7. Acțiunea pentru ridicarea nivelului biologic al poporului român din

Ardeal și Banat;

8. Acțiunea pentru ridicarea nivelului economic al poporului român din Ardeal și Banat;

9. Conferințe și festivități la sate și orașe, înființarea de coruri și fanfare.

Di președinte s'aruit pe lângă domniile reprezentanți ai despărțămintelor central-județene să porceadă cât mai neîntârziat la reorganizarea despărțămintelor de plasă și a cerc. culturale, cerând sprijinul autorităților locale.

Fiecare reprezentant a dat asigurări și promisiuni, că se va lua măsurile necesare pentru executarea acestei dorințe a dlui președinte și pentru desfășurarea programului schițat mai sus.

Din activitatea Cercurilor Culturale

Reuniunea de cântări din Poiana Sibiului înființată prin strădania unui grup de intelectuali și cu sprijinul Cercului Cultural „Astra” de sub conducerea Părintelui D. Comșa și pusă sub conducerea muzicală și artistică a inv. Gheorghe Bogdan, după trei concerte date în sat, a întreprins un turneu de propagandă artistico-culturală în orașele Deva, Petroșani și Lupeni.

Programul bine întocmit și pregătit a constat din 13 cântece populare pentru cor mixt și comedia populară: „Lelea Ană gură multă” în interpre-

țarea căreia, tânăra M. Ghișe în rolul Lelii Ană și D. I. Bogdan în cel al lui Bedea Ion, s'au comportat ca niște adevărați artiști.

Reuniunea de Cântări din Poiana Sibiului a dovedit cu această ocazie cât de mult se poate realiza prin unirea intelectualilor satului cu poporul fapt pentru care Păr. Ioan Luca preș. Reuniunii, inv. Gh. Bogdan dirijorul ei și toți coriștii (intelectuali și săteni) merită toată lauda, iar acțiunea din Poiana-Sibiul poate servi de exemplu satelor noastre.

SFATURILE DOCTORULUI

Ochii și ochelari

Intr'una din zile am fost la medic, specialist în boli de ochi, acolo, în sala de așteptare, întâlni un om dintr'un sat. Era de vreo de ani. Ochii drept era umblat și roșu.

Asist la vizita medicului specialist. Dintr'o privire a înțeles totul.

— Dacă veneai în prima săptămână, ochiul putea să fie salvat, cum infecția a cuprins totul. E prea târziu. Dar d-voastră, oamenii mei, ei fără răgaz, nu țineți seama ochii sunt cea mai gingașă parte trupului. La medic nu vă duceți nimic, decât atunci, când boala trânteste la pat. Și atunci de obicei e prea târziu. Nu mai poate face nici doctorul nimic. Oricât s'ar trude oricât s'ar pricepe de bine, totul zadarnic, pentru că boala s'a înrădăcinat prea mult și a distrus părțile care nu mai pot fi refăcute. Ne mai rămân dacă vă mai putem salva viața.

Tot așa faceți și cu vederea slabă. Vă e rușine să purtați ochelari. Slăbesc ochii și nu vă arătați doctorului. O hărlăie er putea să întârzie slăbirea continuă. Ochii, când porochelarii potrițoși, slăbesc în 8 ani cât ar slăbi fără ei într'un an sau doi. Ochelarii le mai păstrează vederea, îi ajută. Dar alegeți bine, de un doctor priceput, nu singur în prăvălie sau la o șatră din târg. Singur vă stricați și mai rău ochii. Și apoi când trebuie schimbati ochelarii și petrece acelaș lucru. Vă duceți fără sfatul priceput al medicului.

Vă e trică de plata vizitei, dar vă scumpiți la țărăță și vă lătinți la făină. Că sănătatea ochilor face mult mai mult decât o feldă de cartofi, cât e prețul unei vizite...

Avea dreptate doctorul de ochi. Așa se întâmplă și rău se face. În alte țări nimeni nu se rușinează de portul ochelarilor. Omului de atunci, dela doctor, i s'a salvat abea viața. I s'ar fi putut salva și ochii dacă mergea la vreme. Așa... Și cine e de vin? Cine se scumpește la țărăță și vinde apoi lătin făină.

Doctorul fără voce

— Fug!, mă de-aici! Înțeleg eu ce-i la mijloc! Nevasta ta acum mănâncă și bea c'un altul, iar tu, ca un prost, alergi pe drumuri.

Tânărului îi intră aceste cuvinte la ficăși, căci de, erau spuse de un moșneg albit de multe zile amare.

— Dar ce să fac eu acum moșule?

— Ascultă-mă pe mine, tinere. Haide împreună spre satul tău, și când o li să intrăm în el, tu ai să te vâri în sacul ăsta pe care veșnic îl port cu mine. Și, uite, îți fac o gaură prin el, la care o să-ți fie așintii ochii și eu, ca de multe ori, mă voi usteni, — acum și cu tine, atâția pași cât o fi nevoie. Vei purta de grijă însă să mi faci semn când voi ajunge în dreptul casei tale: de-o fi pe dreapta, tu să mă ciupești la

dreapta, de-o fi pe stânga, tu să mă ciupești la stânga. Voiu intra acolo, și voiu ști eu ce să vorbesc; tu însă, nici să nu suflă așa și făcure.

Vai, sârmanul moșneg, către seară cum se mai muncia el cu cogămite om în spate prin sat! Iată-i ajuns în dreptul casei, semnul fu dat și moșnegul intră în curtea tinărului care-i era în spinare.

— Femeia bună, am auzit de milosteniile pe care tu le faci în rânduri. De data asta fă-ți pomană și primește-mă numai pentru noaptea asta aici. N'am unde să trag și mă voi mulțumi cu cel mai mic loc pe care mi l vei da.

Femeia era tocmai la masă cu iubitul ei, și masa era încărcată de mâncări și beuturi.

Cum trebuie îngrășat un porc (II.)

În numărul de la 15 Septembrie c., arătam cum trebuie săles un porc bun pentru îngrășat și apoi cum să-i potrivim și așezăm în cotej; de data aceasta mă voi strădui să arăt cum se cade hrănit și ce fel de hrană să folosim ca să nu se prădeze nimica și să avem și un folos cât mai mare.

În ținuturile bogate în porumb, orz și cartofi și îngrășatul dă mai puțină bătaie de cap, folosind ori nu mai porumb ori orz, ori amândouă în formă de uruielă.

În ținuturile mai săracăcioase, cu roșdă îmbelșugată de cartofi, schimbăm și felul hranei și folosim cartofi. 3 kg. de cartofi conțin materii hrănitore cât 1 kg. de porumb.

Aceștia trebuie să fie spălați și fierți presărați cu puțină făină de porumb, orz ori cu tărâțe sau chiar numai cartofi. Bine înțeles cartofii trebuie bine fierți, spălați, strecurați de apă în care au fiert și după puțină strobili. Este foarte de dorit ca, după ca două luni să trecem la amestecul pe menit.

Sfecla nu se recomandă, bostanul mai puțin fiindcă conțin puține elemente de îngrășare, le putem folosi ca hrană verde, crudă. Tărâțele să fie mai făinoase. Mai principal e ca orice hrană să fie sănătoasă, nu stricată cu miros de mucegăisală.

Grăunțele de porumb e bine să se dea la început și încă înprăștiate, mai cu folos păsat sau uruielă înmușcate în apă, când e rea în apă caldă. Grăunțele de orz rămân nemistuite. Lătura subțire nu prea ajută la îngrășat și îngreunează mistuirea. Îngrășatul numai cu grăunțe de porumb nu înseamnă nici o cruțare, ci dimpotrivă. Amestecul de porumb și orz, măcinat mare, e hrana cea mai bună și ajută la mistuit. Să nu uităm zilnic săre și din când în când câte o lingură de sare amară.

Unii îngrășă și încă cu rezultat bun cu lături groșe și înăcrute, așezând într-o bute sau alt vas pentru mai multe zile două părți de cartofi fierți, una parte de făină de porumb și orz, apoi adăugând și bostan sau sfeclă tăiată. Hrana pregătită în felul acesta ajută mult și la mistuit.

În regiunile unde se cultivă plante de leu, se recomandă foarte mult uita derivată din sămburi sau alte semințe

Porția de mâncare să nu fie mareu aceeași, ea va fi sporită treptat sporită. La un porc de 100 kgr. îi vom da la început 2 kgr. zilnic, sporind zilnic cu 10 dag. de așa ca în trei săptămâni să ajungem la 4 kg. Dacă dăm a nestec de porumb și orz, amestecul să se facă în felul următor: la început două părți de orz și una de porumb; după două luni jumătate orz și jumătate porumb iar în cele două luni din urmă două părți de porumb și una de orz. Apa curată și proaspătă să nu lipsească, după cum să nu lipsească nici aerea de bucătărie și din 3 în 3 zile sarea amară.

În regiunile păduroase, bogate în ghindă și jir, fie că strângem ghinda și jirul, fie că lăsăm să fie păscute în pădure tot timpul îngrășării iar cea strânsă o dăm la fel ca grăunțele, doar în cele două luni din urmă schimbăm cu păsat ca să se mai înfrigezească și carnea și slăniș.

De câte ori trebuie dat la zi? Cel puțin de trei ori, mai cu folos de două ori: dimineața și seara. Ca să nu-și piardă pofta și să se urască, în fiecare zi să schimbăm puținel hrana, odată mai grosuță, altădată mai subțire. Dimineața porcul mănâncă mai puțin decât la amiază sau seara; să împărțim la fel și porția de hrană, dându-i dimineața ceva mai puțin. Ii vom trage puțin din mâncare și afunci când vom băga de seamă că nu mănâncă cu poftă ca de obicei. Nu-i bine să schimbăm sorocul mâncării, urmând până la sfârșit așa cum am început.

Jghiabul, troaca după fiecare mâncare trebuie să fie măturată; mâncarea să nu i-o vârsăm dintr'odată ci de două sau chiar de trei ori. Staulul sau cotejul să fie curat și ferit de vânt. Porcul trebuie lăsat să doarmă, plimbarea și injenește îngrășatul.

Îngrijind în felul acesta porcul vom avea o carne gustoasă și fragilă și o slănișă tot la fel.

Arvinte Moca

DE VÂNZARE:

Una sobă de bucătărie pentru gătit în stare foarte bună.
Adresa: Sibiu, Str. Stock 3
prin str. Vasile Lupu (dincolo de gară).

Moșul, deși obosit, alăta aștepta. Zor-nevoie, el trage și sacul după el și se apropie de masă. Și unde începu moșul să cânte:

„O! of, când oiu deslega eu [sacul]
O să vedeți voi pe dracul!”

Femeia când auzi, alăta îi fu. Să fi văzut cât de mult voia să vadă ea pe dracul. Și în timp ce moșul cânta și deslega sacul, ar fi prea greu să vă destăinuiesc nerăbdarea femeii de a vedea cât mai în grabă neașteptata minunăție. Adevărat minunăție! Bărbatul ei leși din sac, și unde începu. Uite-așa și uite-așa, și pe unul și pe altul. Tot să fi privit!

Moșul fu îmbrățișat și sărutat, iar masa o continuă numai acești doi, liberi de aceia cari își rușinează singuri cesele!

Stărpirea seminței de tăciune

I. Intrebuintarea formolului

Am arătat în numărul trecut primordia tăciunelui, felurile lui și felul cum atacă el plantele.

Pentru stărpirea semințelor de tăciune cari au pătruns în bob, spunem că trebuie neapărat schimbată sămânța cu una sănătoasă. Pentru stărpirea sporilor de pe suprafață înainte de a semăna boabșle, ele trebuie tratate cu diferite preparate chimice. În ziua de astăzi sunt două feluri de mijloace pentru tratarea semințelor: mijloace umede și mijloace uscate. Pentru tratarea semințelor cu mijloc umed se întrebuintează formol și piatră vântată, iar pentru tratarea lor cu mijloace uscate se folosesc diferite prafuri, ca: Parzol, Abavit, Cerealina Castaro și altele.

Să vedem deocamdată cum se întrebuintează formolul.

Formolul de care este nevoie pentru acest lucru se poate cumpăra din comerț. Acest formol însă trebuie să fie absolut limpede, fără nicio urmă de depozit lăptos și să fie garantat că are în el 40% aldehydă formică. Pentru 1000 kg. de boabe este nevoie de un sfert de litru de formol la 100 litri de apă.

Cum se procedează?

Primăria comunei Apoldul de Sus
Județul Sibiu

Nr. 978/1946

PUBLICAȚIUNE

Primăria comunei Apoldul de Sus, în ziua de 29 Septembrie 1946 orele 16, va ține licitație publică pentru aranderea pășunatului de iarnă de pe hotarul comunei.

Prețul de strigare 2.000.000 lei.
În caz de nereușită, a doua licitație se va ține la 6 Octombrie la aceeași oră.

Apoldul de Sus, la 8 Sept. 1946.
Primar, Notar,
Sărbu Alexe Stirban Ioan

EXTRACT

după actul constitutiv al soc. în nume colectiv Gheorghe Cr. Marină și Virgil Pinciu, agentură și comision „Radio Technica” din Sibiu Strada Komhauer (fost Hecht) Nr. 4.

1. Numele și pronumele asociaților: Gheorghe Cr. Marină, Virgil Pinciu din Sibiu Str. Profesor Victor Lazăr Nr. 11.

2. Firma socială și sediul soc.: Agentură-Comision „Radio Technica” Soc. în nume colectiv Gh. C. Marină și Comp.

3. Emblema „Radio Technica”.

4. Asociații care au semnătura: arbitri separați.

5. Obiectul societății: Agentură și comision cu materiale tehnice, auto, etc.

6. Partea pusă în soc. de asociați: Asociați Gheorghe Cr. Marină și V. Pinciu contribuie fiecare cu 1.000.000 (un milion) lei, numerar.

7. Partea asociaților în beneficii și pierderi: Asociații participă în părți egale și la beneficii și la pierderi.

8. Durata societății și începutul: Societatea începe la 1 Septembrie

Se întinde cereala din care trebuie stărpită sămânța tăciunelui și se împreștie în hambar pe podea, într'un strat de 12—15 cm. grosime. Cu o stropitoare se udă apoi bine grăunțele cu soluția de formol, se întorc cu lopata, ca să fie udate peste tot la fel de bine, iar după aceea se adună grămadă, se acopere cu saci udați în aceeași soluție și se lasă așa două ore pentru ca formolul să poată desinfecța grăunțele. Să împreștie apoi iarăși grăunțele pe podele ca să se usuce — uscarea trebuie făcută la umbră — apoi se seamănă.

Se mai pot desinfecța cerealele și prin scufundare. În acest caz se în cereala în coșuri de răchită sau chiar în ciur și se scufundă într'un ciubec cu soluție de formol, unde se ține timp de 15 minute. După aceea se scoate și se usucă, tot la umbră.

Trbuie să avem mare grijă că formolul se evaporează și își pierde puterea foarte ușor. De aceea soluția trebuie să fie folosită imediat după preparare. Tot din cauză că își pierde așa de ușor țaria, cerealele cari au rămas neseamănate, pot fi mâncate după o trecere de 2—3 săptămâni și fără să mai fie încă odată spălate.

1946 și este încheiată pe timp nelimitat.

Greta Tribunalului Sibiu Secția III Com.

Dosar Nr. F.roc. 98/1946.

Prezentul extras fiind trecut în registrul de ordine la Nr. 363/1946 se vizează de noi pentru afișare și publicare.

Prim grefier
Constantin C. Gologan

Colțul bunei gospodine

Castraveți cu oțet

Spălăm castraveții cu apă sărată îi înșepăm cu 3—4 înșepături cu un ec de împletit. Fierbem 5 litri apă cu o jumătate litru oțet, 300 gr. sare o lăgură miere, 3 foi de dafin. Vărsăm castraveții în oțetul clocotit, acoperim și îi lăsăm să se răcească. Așezăm castraveții în borcane decorându-i frumos cu foile de dafin, de țelină, pipercă și puțin usturoi. Vărsăm acelaș oțet clocotit peste castraveți. Legăm numai decât cu bășică, acoperim bine borcanele cu o pătură până a doua zi, apoi îi așezăm la cămară. Tot astfel se conservă și gogoșarii la cari adăugăm în oțet și un pahar de untdelemn, sau ulei de sămburi. Zahărul se poate înlocui cu miere de stup sau sirop de sfeclă.

Ardei pentru umplut

Scoatem sămburii dela ardeii grași, îi spălăm, prășăm în fiecare o linguriță sare și o jumătate zahăr sau sirop de sfeclă, îi lăsăm 2—3 zile să se lase zeamă și să se moaie întorcându-i mereu, apoi în așezăm în borcan, oală de pământ sau puțină, vărsăm apa lor peste ei îi spășăm cu două bețe așezate cruce. Legăm borcanul și-l păstrăm la cămară. Înainte de a-i găti, îi desărăm în multe ape căldicele încă din seara precedentă. Sunt ca și vara.

— Bine, moșule, odihnește-te și sta pe prispa asta de aici, căci, uite, numai mă găsești la masă cu bărbatul.

— Prea bine, milostivă femeie, eu mulțumesc și pentru atât.

Moșul își așază sacul de părete și se așază lângă dansul. Bărbatul ei devărat făcea pucei pe limbă, vorbă românilui, dar aștepta sfatul moșului.

Fără de ajuns două-țrei ulcele de la mijloc, și femeia cinstită prinse nef de vorbă și de cântec. Începea multe, dar nu isprăvia niciunul. Aici chemă ea pe moșneag înlăun și-l rugă:

— Moșule, cântă-ne d-ta un cântec din acelea de când erai și d-ta bărbat.

INFORMAȚIUNI Dela o săptămână la alta

Informație

Pe un sac, pentru țărani și laboranți din zonele rurale	10.000 Lei
Pentru negustori, comercianți și industriași	60.000 „
Industria și comerțul	40.000 „
Activitatea de scriere	80.000 „
Prețul anul următor	200 „

Noul preț al porumbului. Comitetul general al prețurilor a dat o decizie prin care stabilește următorul preț al porumbului, recolta 1946, pentru vagonul de 10.000 kg. loco gară, cu 3 la sută boabe pătate și 16 la sută umiditate. Porumb comun (dinte de cal și românesc) Lei 9 milioane vagonul, pignoletto Lei 9.300.000 vagonul, cincanten 9.450.000 Lei vagonul. La aceste prețuri se mai pot adăuga următoarele cheltuieli de cumpărare, conservare și încălzire: pentru porumb comun Lei 1.600.000 la vagon, pentru pignoletto Lei 1.629.000 la vagon și pentru cincanten lei 1.644.000 la vagon.

Răpirea unei bogate moștenitoare japoneze. Ziarele japoneze erată cu multe amănunte răpirea unei dintre cele mai bogate moștenitoare din țara lor d-ra Kaniko, fiica marelui financiar Sumitomo. Poliția japoneză a început cercetările în speranța de a găsi urmele dispărutei și ale autorului răpirii, care după declarațiile prietenilor acesteia s'a dat drept polițist și a ordonat fetei să-l urmeze.

Atentat cu dinamită la Turin. Un atentat cu dinamită a fost comis la Turin asupra unui stâlp electric. Uzinele din oraș au trebuit să-și întreprindă activitatea timp de opt ore.

Moartea lui Mitiță Constantinescu. În după amiaza zilei de 20 Septembrie 1946 a încetat din viață Mitiță Constantinescu, fost ministru de finanțe și guvernator al Băncii Naționale iar în timpul din urmă președintele partidului Național Popular. A fost un om de viață culturală po-

Carol F. Jickel S. A. Sibiu

Extras

din procesele verbale ale adunărilor generale extraordinare:

1. În adunarea generală extraordinară din 29 Decembrie 1945, s'a hotărât majorarea capitalului social dela 30.000.000 lei la 40.000.000 lei.
2. În adunarea generală extraordinară din 28 Martie 1946 s'a hotărât majorarea capitalului social dela 40.000.000 lei la 60.000.000 lei.
3. În adunarea generală extraordinară din 11 Mai 1946, s'a hotărât majorarea capitalului social dela 60.000.000 lei la 160.000.000 lei și modificarea art. 22 prop. 2 din statutele societății, astfel: „El se compune din 7 membri, cari se aleg pe 4 ani și cari pot fi și reacționari ai societății anonime”.

Urmează semnăturile.

Grefa Tribunalului Sibiu Secția III Com. Dozar Nr. Facc. 634/1930.

Prezentul extras fiind trecut în registrul de ordine la Nr. 29, 121, și 1931/1946, se vizează de noi pentru afișare și publicare.

Prim grefier
Constantin Golgan

lilică și economică, o personalitate înzestrată cu însușiri de mare orator, scriitor și organizator. A fost un activ colaborator al „Astei” conferințind în cadrul ei despre probleme economice de actualitate. Prin moartea lui Mitiță Constantinescu țara pierde un om de valoare iar economia politică unul din cei mai de seamă cunoscători ai problemelor economiei de stat.

Se grăbesc lucrările conferinței de pace dela Paris. Domni Bevin și Byrnes în cadrul unei învederi au studiat posibilitățile de a avea la dispoziție tratatele de pace înainte de a părăsi capitala Franței. După cum se știe comisiunile sunt obligate să termine studiarea proiectelor până la 5 Octombrie. Până la data de 17 Octombrie când delegații celor 21 de națiuni vor trebui să plece la New York unde va avea loc sesiunea Organizației Națiunilor Unite trebuie să se dea formă definitivă tratatelor de pace cu țările foste satelite.

Căminele sătești

(Urmare din pag. 1-a)

vățătorului este foarte însemnat în rostul Căminului. Dar atunci când vin chemați, vor fi și noi la locul lor. Unde nu pornesc oamenii sunt nevoiți să ia și ei inițiativa.

Când sătenii noștri și vor înțelege astfel rostul lor și când aceste Cămine vor lua ființă ca o trebuință absolut firească, atunci feța satelor se va schimba foarte mult, fiindcă săteanul însuși va fi altul.

Niciodată munca nu va fi completă dacă nu se face și pentru suflet, nu numai pentru trup — și cel mai bun sort de isbândă îl poți avea când munca o faci și cu trupul și cu tot sufletul. N. Harabor, înv.

▼ **DACA CITEȘTI GAZETA, nu o arunca, ci împrumut-o și vecinului pentru a o curăța și el**

Poezia populară rusească

Urmare din pag. 1-a

învățați, cu scopul desgrupării din uitare a tezaurului poetic, atât de prețuit de folkloriști; astfel zeci și zeci de cercetători sovietici, au dat o tot mai mare atenție producției poetice populare, cercetând, culegând și studiind cu multă atenție mai ales aceste cântece „byline”.

Producția populară a bynelor este nu numai plină de poezie, dar ea ne ajută să cunoaștem și sufletul poporului rus, ca și moravurile Rusiei vechi și toată istoria ei legendară, zei, eroi etc., iar în alte poezii se cântă prinți și luptători viteji, ca și simplii cântăreți de byline.

Cel mai de seamă prinț despre care e vorba în bylinele mai vechi este prințul Vladimir Sveatoslavic,

Politica externă americană

După discursul ținut la Stuttgart de către D. James F. Byrnes, ministrul de afaceri străine al Statelor Unite, în care erăta politica pe care o urmăresc Statele Unite față de Europa și în special față de Germania, în Statele Unite a ținut un discurs vorbind despre același lucru D. Henry Wallace, ministrul de comerț, ultimul dintre colaboratorii președintelui F. D. Roosevelt. D-sa a socotit că politica pe care o urmărește D. Byrnes este greșită, seamănă cu un imperialism, iar D-sa este împotriva oricărui imperialism, fie el american, rus sau englez. După acest discurs se credea că va urma o criză politică internă. D. Truman e primit în audiență pe D. Wallace, care a declarat după aceea că până la sfârșitul Conferinței de pace nu va mai ține niciun discurs asupra politicii externe pentru a nu stingheri lucrările acestei conferințe. A urmat apoi curând demisia din guvern a D-lui Wallace. Reluându-și astfel libertatea, D. Wallace își va continua propaganda pentru susținerea părerilor d-sale politice.

La noi în țară

Realizările comisiei pentru ajutorarea regiunilor bătute de secetă.

Până la jumătatea lunii Septembrie 1946 s'au realizat următoarele:

S'au colectat 6672 vagoane cereale, repartizându-se regiunilor deficitare 767,4 vagoane cereale, din care 373,1 au și fost expediate.

Se duc în același timp tratative pentru un import masiv de cereale.

Uniunea Sovietică a renunțat să ridice pe arul în curs cantitățile de cereale colectate în silozurile din Constanța, ele urmând a fi puse la dispoziția județelor infometate.

În delta și bălțile Dunării s'au recoltat 207 vagoane stuf și 19 vagoane fân.

A luat ființă un comitet de ajutorare a regiunilor bătute de secetă prin

trajă cărui funcționează 42 centre în regiunile infometate.

S'au donat peste 60 vagoane cu materiale de îmbrăcăminte și cereale.

Funcționarii publici și particulari au subscris saloniul pe o zi sau mai multe pentru ajutorarea celor nepes-tuiți de secetă.

Crucea Roșie Americană a făcut un prețios dar de: autocamioane, materiale sanitare, săpun, îmbrăcăminte, încălzitoare, etc. pentru ajutorarea tuturor celor lipsiți în urma secetei.

Banca Națională a României a acordat credite de peste 400 miliarde lei și anume: 10 miliarde pentru aprovizionare cu grâu și porumb pentru hrană; 98 miliarde pentru însă-mănțirile din campania 1946-47; 100 miliarde pentru colectarea de vite și 200 miliarde pentru colectarea de nutreț. Alte măsuri efective sunt în curs.

Înapoierea în țară a delegației române la conferința de pace

Vineri 20 Septembrie a. c. a fost primită în gara Mogoșoaia din București delegația română care a luat parte la conferința de pace dela Paris în frunte cu d. Gh. Tatărăscu vice-președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor străine.

Pe peronul gării se aflau pe lângă membrii guvernului o mare mulțime de cetățeni ai capitalei veniți să ac-lame pe cei cari au luptat la Paris pentru consfințirea drepturilor noastre veșnice asupra Ardealului de Nord.

Din cuvântările rostite s'a desprins necesitatea de a continua politica de împăcuire cu popoarele conlocuitoare precum și aceea de colaborare cu toate țările învecinate.

Amintirea numelui M. Săle Regelui Mihai I, de către vorbitori a dat lăunțuit puternice ovăși pentru Monarhie și Suveranul care s'a identificat todeauna cu aspirațiunile poporului.

Vânătoareși

Cărțile de recunoaștere ale miștrilor de vânătoare se cer Inspectoratului de către fiecare societate anexând la cerere pe lângă actele legale și recipisa poștei că s'a făcut abonamentul prevăzut de art. 21 din statutul tip; se recomandă revizuirea „Cărții” Strada Regina Maria, Cluj, Lei 12.000 anual.

Certificatul de proveniență pentru vânat (cerb, capre negre, căprioare) și păstrăvi se introduce în județul Sibiu pe timp de 3 ani neretrupți (15 Septembrie 1946—15 Septembrie 1949).

Oricine vinde, transportă, cumpără sau consumă (în restaurante și locuri publice) astfel de vânat și păstrăvi și nu are certificat cade în contravenție la art. 35 din legea vânătorului și art. 25 din legea pescuitului în apele de munte. Certificatul de proveniență se eliberează de societăți sau arendași dreptului de vânătoare și pescuit, vizat de primărie și judecării.